

РЕШЕНИЕ

№ 2378

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12050** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.162 ал.1 т.8 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Комисия за енергийно и водно регулиране срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-2021-24/16.11.2021г. на директор на Дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО на Оперативна програма „Добро управление“ – дирекция „Добро управление“ в Администрация на Министерски съвет, с който е установено вземане в размер на 111 826,71 лв. с длъжник Комисия за енергийно и водно регулиране. АУПДВ се оспорва като издаден в нарушение на приложимия материален и процесуален закон.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от юрисконсулт Р., който поддържа жалбата. В позиция по същество моли за отмяна на оспорения акт, по доводи, изложени в представени писмени бележки, съобразно които към момента на издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № ПВ-2021-24/16.11.2021г. на директор на Дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО на Оперативна програма „Добро управление“ – дирекция „Добро управление“ в Администрация на Министерски съвет, актовете, въз основа на които е издаден АУПДВ, с които е извършена корекция на верифицираните разходи по искане за междинно плащане № 3/09.11.2020г. и по искане за окончателно плащане № 4 от 30.07.2021г., не са били влезли в сила, а след обжалването им, същите са отменени с решения по адм.д. 7934/2022г. по описа на ВАС и с решение по адм.д. 11363/2022г. отново на ВАС. Твърди се, че понастоящем, в изпълнение на указанията на ВАС, дадени с решението по адм.д. № 11363/2022г. УО на ОПДУ с писмо с изх.№

02.50-66/28.06.2023г. е верифицирал оставащата сума по искане за окончателно плащане № 4, като общия размер на верифицираните разходи е 1 291 277,20 лв., а в писмо № 02.50-66/08.03.2023г. УО на ОПДУ до председателя на КЕВР е посочил, че разходите в размер на 1149,93 лв. вече са били платени на КЕВР по искане за междинно плащане № 3, като същото е увеличено с включване на посочената сума на 324 856,21 лв. Жалбоподателят се позовава на информацията в същото писмо, за да обоснове извод, че при прилагане на чл.9 ал.2 от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (Наредба № Н-3/2018г.), не е налице сума за възстановяване от страна на КЕВР, поради което липсва основание за издаване на оспорения АУПДВ. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът в производството се представлява от пълномощник – служител с юридическо образование К., който оспорва жалбата. Подробна позиция по същество представя в писмена защита, съобразно доводите в която общата стойност на верифицираните разходи на жалбоподателя е 697 320,17 лв. към 12.11.2021г., а стойността на извършените плащания по проекта на жалбоподателя е 809 146, 88 лв. към 08.12.2020г. Поддържа, че е налице надплатен аванс със сумата от 111 826,71 лв. на бенефициента КЕВР, поради което законосъобразно с АУПДВ е установено вземане с длъжник КЕВР в размер на вече посочената сума от 111 826,71 лв. Позовава се на чл.64 ал.4 вр. с ал.3 от ЗУСЕФСУ, доколкото оспорването на отказа за верификация не спира изпълнението на акта за верификация. Поддържа, че публичното вземане на държавата съществува в посочения размер, поради което и АУПДВ е законосъобразно издаден. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и прави възражение за прекомерност на размера на претендираното юрисконсултско възнаграждение от пълномощника на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не представя становище по жалбата.

Съдът, като съобрази позицията на страните в производството и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-2021-24/16.11.2021г. на директор на Дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО на Оперативна програма „Добро управление“ – дирекция „Добро управление“ в Администрация на Министерски съвет е издаден на 16.11.2021г. Жалбата срещу него е подадена от КЕВР чрез административния орган на 29.11.2021г., поради което съдът приема, че оспорването е направено в рамките на законоустановения срок. Жалбата е подадена и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Между Управляващия орган на Оперативна програма "Добро управление" (УО на ОПДУ) и КЕВР, е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПДУ, за изпълнение на проект № BG05SFOP001-2.012-0001 "Развитие на аналитичния капацитет на Комисията за енергийно и водно регулиране". На 09.11.2020г. КЕВР е подала искане за междинно плащане № 3 до УО на ОПДУ. С

писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“, след извършена проверка, са верифицирани разходи в размер на 324 856,21 лв. и е направен отказ за верифициране на разходи в размер на 1149.93лв, по подаденото от КЕВР искане за междинно плащане № 3 от 09.11.2020г. Отказа на УО на ОПДУ е обжалван от КЕВР пред Административен съд София – град, като с Решение № 4066/16.06.2022г. съдът е отхвърлил жалбата на КЕВР срещу писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“. С Решение № 1635/14.02.2023г. по адм.д. № 7934/2022г. на Върховен административен съд, решението на АССГ е отменено като е постановена и отмяна на отказ за верификация № писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ по искане за междинно плащане №3 от 09.11.2020г. на КЕВР. Съобразно мотивите в отменителното решение на ВАС, след като разходите по искането за плащане са били вече верифицирани, административния орган е извършил корекция на същите, без да са налице условията за възобновяване на производството по чл.99 от АПК.

На 30.07.2021г. КЕВР е подала искане за окончателно плащане № 4 до УО на ОПДУ. С писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ КЕВР е уведомена, че от общо отчетените 743 106,64 лв. верифицираните разходи са в размер на 149 323,22 лв., като е отказана верификация на сума в размер на 593 783,42 лв. Отказът за верификация е обжалван от КЕВР пред Административен съд София – град. С решение № 5478/21.09.2022г. по адм.д. № 11908/2021г. съдът е отхвърлил жалбата на КЕВР. С Решение № 6491/16.06.2022г. по адм.д. № 11363/2022г. на Върховен административен съд е отменено решението на АССГ в частта, с която се отхвърля жалбата на КЕВР против отказ за верифициране на сума в общ размер на 593 222,47 лв. по т.П.2, т.П.3 и т.П.4 от писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне по искане за окончателно плащане № 4 от 30.07.2021г. В останалата му част решението на АССГ е оставено в сила.

В изпълнение на указанията на ВАС, дадени с решението по адм.д. 11363/2022г. е последвало произнасяне на УО на ОПДУ с писмо с рег.№ 02.50-66/28.06.2022г. за преразглеждане на искане за окончателно плащане № 4 от 30.07.2021г. Съобразно информацията в посоченото писмо (л.280-281 от делото) верифицираните разходи по това искане за плащане са увеличени с 592 807,10 лв., като сбор от три суми за верифициране на разходи по проекта, а именно от сумата от 522 949,83 лв., 41 628,36 лв. и 28 228,91 лв., като последната сума представлява верифицирани непреки разходи. Съобразно пояснението в посоченото писмо на УО на ОПДУ , сумата от 522 949,83 лв. и сумата от 41 628,36 лв. са преки разходи, посочени в т.П.3 и т.П.4 от писмо № 02.50-121/12.11.2021г. на Ръководителя на УО на ОПДУ, като общата стойност на същите е 564 578,19 лв. Стойността на непреките верифицирани разходи е определена като 5 % от тази сума или 28 228,91 лв. С тази корекция УО на ОПДУ е обобщил в писмото си до КЕВР, че верифицираните разходи по искане за окончателно плащане № 4 са увеличени от 149 323,22 лв. на 742 130,32 лв., а общата верифицирана сума по проекта е увеличена от 698 470, 10 лв. на 1 291 277,20 лв. Сумите, включени в тази стойност са посочени в табличен вид в писмото на УО на ОПДУ до КЕВР с рег.№ 02.50-66/28.06.2022г. (л.283).

С оспореният в настоящето производство АУПДВ е прието, че общата стойност на верифицираните разходи по проекта във връзка с подадени искания за плащане (ИП), вкл. и искане за окончателно плащане № 4, е 697 320,17 лв., представляваща сбор от

сумите 224 290,67 лв. по ИП 2, 324 856,21 лв. по ИП 3 и 149 323,22 лв. по ИП 4. Стойността на извършените плащания по проекта е 809 146,88 лв., съответно 260 000 лв. авансово плащане по ИП 1, 224 290,67 лв. по ИП 2 и 324 856,21 лв. по ИП 3. В съответствие с чл.9 ал.2 от Наредба № Н-3/2018г. е изчислена сумата за окончателното плащане по проекта, която се оказала с отрицателна стойност: минус 111 826,71 лв. (697 320,17 лв. верифицирани разходи минус 809 146,88 лв. извършени плащания по проекта), при което е установено вземане в размер на 111 826,71 лв., на основание чл.35 ал.1 т.-2 и ал.3 от Наредба № Н-3/2018г. с длъжник КЕВР.

С определение № 1250 от 15.02.2022 г., производството по настоящето дело бе спряно, до приключването с влязъл в сила съдебен акт на производството по адм. д. № 11908/2021 г. и по адм. д. № 11909/2021 г., двете по описа на АССГ.

Предвид постановяването на вече посочените решения на АССГ и на ВАС, производството по делото бе възобновено с Определение от 21.12.2023г.

В съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка, както и допълнително представени от ответника - писмо с рег.№ 02.50-66/28.06.2022г.и приложенията към него (л. 277-292).

Предвид изложеното съдът намира от правна страна следното.

Оспореният АУПДВ № ПВ-2021-24/16.11.2021г. е издаден от компетентен орган, съобразно обема от правомощия на ръководителя на УО на ОПДУ, произтичащи от Заповед № Р-73/14.05.2021г. на министър –председателя на Република България.

Оспорения АУПДВ е издаден на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н-3/22.05.2018 г., за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество. Като фактическо основание за издаването на АУПДВ са посочени конкретни обстоятелства, свързани с констатациите за наличие на надплатена сума, определена в акта като надплатен аванс. Надплатеният аванс е 111 826,71 лв. – сума, получена в резултат на неверифициране на разходи по ИП № 3 и по ИП №4. Съобразно посоченото в АУПДВ, в случай, че след това по проекта бъдат верифицирани допълнителни разходи, същите ще бъдат изплатени на бенефициента в пълен размер (без приспадане на аванс).

Съгласно чл. 64, ал. 4 във вр. с чл. 27, ал. 2 ЗУСЕФСУ оспорването на отказа за верификация не спира изпълнението на акта за верификация. В настоящето производство е установено, че в резултат на обжалването на писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОПДУ, с което са верифицирани разходи в размер на 324 856,21 лв. и е направен отказ за верифициране на разходи в размер на 1149.93лв, по подаденото от КЕВР искане за междинно плащане № 3 от 09.11.2020г. отказа на УО на ОПДУ е отменен с Решение № 1635/14.02.2023г. по адм.д. № 7934/2022г. на Върховен административен съд.

Установено е, и че след обжалването от КЕВР на писмо № 02.50-121/12.11.2021г на Ръководителя на УО на ОПДУ с което от общо отчетените 743 106,64 лв. по ИП 4 верифицираните разходи са в размер на 149 323,22 лв., като е отказана верификация на сума в размер на 593 783,42 лв., с Решение № 6491/16.06.2022г. по адм.д. № 11363/2022г. на Върховен административен съд е отменено решението на АССГ в частта, с която се отхвърля жалбата на КЕВР против отказ за верифициране на сума в общ размер на 593 222,47 лв. по т.П.2, т.П.3 и т.П.4 от писмо № 02.50-121/12.11.2021г

на Ръководителя на УО на ОП „Добро управление“ и преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне по искане за окончателно плащане № 4 от 30.07.2021г.

Установено е, че при новото произнасяне на УО на ОПДУ с писмо с рег.№ 02.50-66/28.06.2022г. за преразглеждане на искане за окончателно плащане №4 от 30.07.2021г., верифицираните разходи по това искане за плащане са увеличени с 592 807,10 лв. С тази корекция УО на ОПДУ е обобщил, че верифицираните разходи по искане за окончателно плащане № 4 са увеличени от 149 323,22 лв. на 742 130,32 лв., а общата верифицирана сума по проекта е увеличена от 698 470, 10 лв. на 1 291 277,20 лв.

Изложеното установява, че в конкретния случай, до приключване на устните състезания пред настоящата инстанция надплатения аванс по оспорения АУПДВ е покрит със сумата от верифицираните разходи с произнасянето на УО на ОПДУ в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение и в резултат на отмяната на акта на ОПДУ със съдебно решение. Видно от посочването в табличен вид на верифицираните суми в писмото на УО на ОПДУ от 28.06.2023г. (л.283), с извършените корекции в изпълнение на влезлите в сила съдебни решения, общо верифицираната сума е в размер на 1 291 277,20 лв., като същата многократно надвишава стойността на извършените плащания (платена сума) по проекта от 809 146,88 лв. и като резултат липсва надплатен аванс.

Съгласно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. От това правило съществува изключение посочено в ал. 2 от същата разпоредба. Според него, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Подобно отстъпление от идеята за настъпващ към момента на постановяването на акта стабилитет по отношение на факти и приложим закон, е проява на принципа за истинност в административния процес по чл.7 ал.1 и 2 от АПК, съгласно който административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички факти и доводи. Последното дава възможност и задължава съдът да включи в съвкупността от доказателствените факти по случая, и тези, настъпили след издаването на акта и оказващи влияние върху спорното право по начина, описан в правилото на чл. 142, ал. 2 АПК. Несъмнено, съдебно решение, с което се отменя акт, послужил за постановяването на друг, както и издаден в изпълнение на съдебно решение акт, съставлява факт от значение по делото, който трябва да бъде съобразен. То заличава с обратна сила (ex tunc) последиците от издаденото волеизявление, поради което и същите не биха могли да послужат като годно основание за постановяване на какъвто и да е правен резултат. Нещо повече, дори при влязъл в сила административен акт, каквато хипотеза не е налице в случая, отменителното съдебно решение представлява основание за отмяна по чл. 239, т. 3 АПК.

Предвид изложеното съдът намира, че публичното вземане на държавата, посочено в оспорения АУПДВ не съществува в определения размер, поради което акта за установяването му е неправилен, издаден в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., като при определяне на размера му съдът съобразява възражението за прекомерност на ответника. На жалбоподателя

следва да бъдат присъдени и направени разноски за държавна такса в размер на 80 лв., съобразно представения списък на разноските.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-2021-24/16.11.2021г. на директор на Дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО на Оперативна програма „Добро управление“ – дирекция „Добро управление“ в Администрация на Министерски съвет на Република България, с който е установено вземане в размер на 111 826,71 лв. с длъжник Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Администрация на Министерски съвет на Република България да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за държавна такса в размер на 80 лв. и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: